

enim devtroq; punitur, vt ff. de adult. l. si adulteriu, cum incestu, in princi. securis si se habeant ut genus, & species, vt in. l. senatus. ff. co. vbi vide per Bar. vnde si rapiēdo gladiū de manibus alicuius manus incideretur cōmisiit raptor duplex delictū vulneris, scilicet, & raptus, & quia quodlibet est distinctæ speciei ab alio, raptor puniet de vtroq; vt in. d. l. q de criminis. & in l. prætor edixit. s. i. ff. de in iur. & idem si occidat qs ho minem in eccllesia, nā punie tur de homicidi, & sacrilegio. l. si quis in hoc genus. C. de episcop. & cler. Quid aut si regia consti tutione caueatur, q qui armis aliquē percusserit, manū cum qua percusserit amittat, & titius eodem impetu duos percussit, & constat, vel dubitatur quem prius percusserit: & ab eisdem eodem tempore de dictis percussionibus accusatur, quis præferetur in processu, & in executione? vi de latè per Alber. in. d. l. si plures. vbi concludit q præueniens ad sententiam præferatur & alteri viam percludat: si secundo prælationis sententia obiiciatur: si tñ simul ad sententiam concurrunt gratificationi iudicis locus erit, & qui præfertur in sententia, per cōsequens perferendus est in executione: & facta executione absolui debet reus ab obseruatione iudicii alterius accusatoris, videoas ibi per eum.

a ¶ *Ala prima.* Concord. cum. l. 2. §. fi. & ibi glo. ff. de custo. reo. & limita nisi secunda accusatio esset tempore peritura, vt in. d. l. 2. in fi. Sali. in. d. l. qui de criminis. col. pe. versi. nunc quaro. & hoc quādō vtraq; accusatio proponitur coram eodē iudice, vt priori, scilicet, accusatioi respondeat. l. qui prior. ff. de iudi. si tñ accusare coram diuersis iudicibus, & citare pro diuersis horis, & temporibus accedit ad eum, à q primo fuit citatus. l. quisquis. ff. de in ius vocā. si tñ pro eadē hora & tempore citatur ab vtroq; & termini sunt incompossibiles ad respōendum vtriq; si altera causa est tempore peritura: illi prius respondebit: alias ad maius tribunal accedit, & si tribunalia sunt paria, tūc maioritatem causæ debet inspicere, & si causæ sunt pares, locus est gratificationi, videoas Sali. vbi suprà.

¶ Lex. 14.

* Accusatio debet fieri in scriptis nominibus accusatoris & accusati, & iudicis, atq; maleficio, anno mense, & loco in ea designatis, & ea recepta iudex recipiat ab accusante iuramentum, q non malitiosè accusat: imo credit culpabile fore delatum, & hoc facto citet accusatū, & dicit ei accusationis transumptum, cum termino. xxx. dierū. h. d.

b ¶ *Per escritu.* Concord. cum. l. libellorum. ff. eod. & C. eo. l. in causis. & c. fi. 2. q. 8. an autem accusator debeat offerre libellum, iam dictatum cum veniat coram iudice, vel sufficiat, q dicit coram iudice, & nota rō. Sali. dicit q sic, in. d. l. in causis. colum. i. l. si quis se, & ibi Bald. C. eod. & procedet ista. l. siue fiat accusatio de crimine publico, siue priuato: vt in. l. fi. ff. de priua. delict. Azo in sum. C. de accu. co. 2. & quid si de delicto agatur ciuiliter? vide per Bart. in. l. prætor edixit. ff. de in iur. & decisionem Rotæ. 36. in nouis.

c ¶ *El nombre.* Ita quādō persona reddatur certa per duas demonstraciones, nisi esset nomen singulare: quod de se redderetur certum. Bar. in d. l. libellorum. co. fi. debet ergo exprimi per agnomen, & cognomen, vel etiam per loci habitationem, vt est in vsu. Salice. in. d. l. in causis. colum. penul. versi. quaro nunc qualiter. & si nescitur nomen interfecti, non est necesse q ponatur. vi. per Ang. Are. in suo tracta. in parte hæc est quādam inquisitio. co. fi. in fine. vide glo. in. §. libellorum. 2. q. 8. super parte Caio.

d ¶ *La faze.* Not. istam. l. quæ videtur decidere, q non requiratur in libello accusationis. q apponatur nomen regis, quod etiā voluit Bart. in. d. l. libellorum. in prin. Sali. tamen in. d. l. in causis. col. i. dicit quādō requiritur q apponatur nomen imperatoris, qui successit in locu anti quorum consulū: & certè huic dicto Salic. fauere videtur. d. l. libellorum. sed dicto Bar. fauet ista l. partitarum. tene eam mēti in practica de consuetudine tamen semper apponitur nomen regis.

e ¶ *Ellugar.* Locus tamen non est arctandus ad angulum. l. i. §. vbi. ff. de vi. & vi. arma. an tñ si locus non fuit bene declaratus in libello, possit postea declarari per accusatorem? Alber. dicit q sic in. d. l. libellorum. in prin. per. l. si qs intentione ambigua. ff. de iudi. & q in hoc plures docto Bononiæ concordarunt. & an cum accusatio sit de periuio testis, ponatur locus iuramenti, vel depositionis? vide Ange. Aret. in

tracta. maleficio. in parte (falsario) co. 7. vbi allegans Bar. dicit q tem pusiuramēti debet apponi, & addit Bal. in. l. 2. C. de sacro san. eccl. & vide in materia ista de loco ponēdo plures quæstiones per Sali. in. d. l. in causis. C. eo. col. 4. & 5. & per Areti. in suo tracta. in parte in platea cōmunis, per Bart. in. d. l. libellorum. & aduerte bene, q vbi accusa tor pbabilit ignoraret lo cum, vel men sem, teneret libellus, vt tradit satis latè, & bene Alberic. i. d. l. libellorum. vnde in crimi ne falsi pcedit libellus, licet nō ponat loc. gl. insti. depublia iudi. in princ. quā dicit non alibi Bald. in

c. in princ. in. 5. colu. quib. mod. feud. ami. & tenuit Aret. in. d. parte in platea cōmunis in prin. tradit Alber. latè in. d. l. libellorum. vbi dicit hanc quæstionem habuisse de facto, & defendisse istam partē accusatoris per media, quæ ibi videbis, qui tñ nō allegat. d. glo. ad hoc & dicit contra cum fuisse pronuntiatū, sed qd nō bene. videoas ibi per eū, & in maleficis negatiuis, an debet ponil loc. vi. per Bal. in. l. actor. col. fi. C. de proba. & Bar. in. d. l. libellorum. col. 3. quid autē si accuso te q turbasti me, in possessione talis fundi tali mēse, vtrum iste libellus procedat? Bar. in. l. 1. C. vbi de pos. agi oportet. arguit. primo q sic, q ex quo fundus est confinatus, tacite videtur continere locum maleficii quia ista vis turbativa, non potest inferri nisi in fundo, tandem dicit cōtrariū esse verum, quia nō habet annexam certitudinem loci, cum possit pluribus locis committi, quod nota.

f ¶ *El mese el año, e la era.* Non verò dies criminis commissi, glo. & Bart. in. d. l. libellorum. nisi accusatus petat, q declaref dies, vt possit se defendere pbando. q illa die fuit alibi, vt tradit Bart. & Alber. in. d. l. libellorum. leu. vbi cunq; æquitas moneat iudicem, vt dies declaretur, nō tamē secundū Salic. in. d. l. in causis. co. 2. iudex bene, & iuridicē faceret, si prius accusatō ad certiorandū de die cōpelleret, quā reus iudicē certiorasset de die, & tempore suā absentia: vel de alio simili ppter quod intentionē accusatoris velit excludere ne qd maligne circa testes, quod voluit excludere. d. l. libellorum. & ista, quæ accusatō noluit arctare ad ponēdū diem nec horā. quid autē si agat de falsitate instrumenti? dixi in gloss. pxima. & nota q nihil releuat, si accusator in accusatione dixerit, prout de veriori tempore constiterit. secundū Alex. consi. 72. vol. 1. co. 3. quid autē in mādatore delicti qd tempus sit ponēdū, vel qs locus: an mādati, vel delicti? vi. Bar. in. l. nō solū. q. si mandato. ff. de iniur. per Bal. in. l. cū rationibus. C. qui accu. non pos. per Ang. Are. in tract. maleficiarū, in parte semproniu mandatō. col. 3. & in parte existens Florentiæ & concluditur, q apponi debet tempus, & locus maleficii, non mandati. vi. ibi per eos.

g ¶ *La acusacion.* Cum ita est apta vt superius, alias potest ipse ex officio illam reiicere, ita tenet Ang. in. d. l. libelloru, nec est necesse q pars de hoc opponat, secundū Bart. in. d. l. libelloru. versi. q si libelli. Bald. in. l. edita. co. 2. C. de ædendo Bal. expressius in. l. 2. co. 2. C. de confe. y. si. iuxta hoc pone dicit. & etiā Alex. cōsi. 72. co. fi. 1. volu. incipit inspe cito diligenter, & potest accusatus etiam in gradu appellationis obii cere de ineptitudine talis libelli: Bald. in. l. 2. co. fin. C. qui accusa. non pos. quid autē si iudex procederet per inquisitionē, an debeat seruari forma de quahic glo. in auten. de exhi. reis. §. sancimus. super parte libellū dicit, q nō, & ita dicit cōmuniciter teneri Albe. i. d. l. libellorum. co. 2. glo. etiam idē tenet in sti. de publi. iud. in prin. Bald. in. l. penu. C. de probat. Bar. tñ in extrauag. ad reprimendū super parte inquisitio nem refert Iaco. Butri. insti. de actio. in prin. dicentē, q eadem forma solēnitatis requiritur in inquisitione, quæ in accusatione præterquā in inscriptione ad pēnam talionis, quia cū locum accusatoris subeat iudex, eiusdem debet esse naturæ inquisitio, quod accusatio. l. i. §. hēc actio. ff. si quis test. lib. esse ius. fue. & hoc placet Bart. vbi suprà quantū ad hoc, vt inseratur locus, & tempus eodē modo, quia nō debet in tanto crimine vagari, & limitat & intelligit hoc ibi Bar. qn fieret inquisitio de speciali delicto, si tñ esset inqūsilio generalis, tuc pcederet opinio prima. p tex. & ibi Inno. in. c. fi. de purg. cano. & idē vult Bal. in. l. i. co. 2. C. q accu. nō pos. & addit Ang. in. d. l. libellorum. tenente, q in inquisitione seruet dicta solēnitatis sequēs Iaco. Butr. & m ihis satis plācet dicta Bar. ne reo auferat defensio. qd autē si crimed oppouat p mo dū exceptionis? vi. per Bar. post Dīnū in. l. i. ff. de excep. & Ang. in. d. l. libellorum vbi concludit, q si apponit ad punitionē, veluti si obiicia